

Нѣкого, додѣ ні знаѧ кѣлкѡ є́ добрѣ и ѿчевъ; защо азъ знаѧ чи толькѡ добрѣта и праѣд-
ныть кѣловѣцы сѧ блаженны и благополѹчны,
а лѹка вытѣ, акѡ ѿатѣ еы и царїе, трѣса да
сѧ злополѹчны и бѣдааны. Индї, рѣкохъ тіи
тогади, злополѹченъ є и царь Архілай, а
Ошкрат рече: акѡ не є́ добрѣ и праѣдинъ,
трѣса да є́ злополѹчинъ.

Бізѹмникъ.

Нѣкой си са разходѧши въ є́дана градину
и като глаѣдаше є́дана голѣма тыква на є́-
динъ тенакъ коринъ, а дреенъ крѹшичи на
є́дано голѣмо древо, рече: каква не прийка!
тѣди тиквы трѣса ше да висатѣ ѿ тѣди крѹша,
а крѹшицитѣ да сѧ на тѣди тенки коренны.
Подириз маако врѣма мѹса придрѣма, и си
лѣгна да спи подъ крѹшата. Като спѣше по-
вѣлъ є́дину вѣтарѣ и саебори много крѹши,
є́дана ѿ тѣхъ падна на носа мѹ та го са-
боди. Той стана тѣтаки, и като вида чи
мѹ тиче крабъ, рече: ами ѿахъ да пати
акѡ паднаше тѣди тыква на мѣне! войстина
азъ самъ егѹмінъ и не знаѧ ѿ хортувамъ,

Богъ